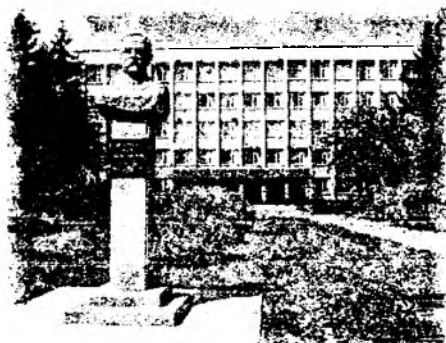


Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України  
Центральна спілка споживчих товариств України  
Полтавська обласна державна адміністрація  
Вищий навчальний заклад Укоопспілки  
«Полтавський університет економіки і торгівлі»  
Білоруський торгово-економічний університет  
споживчої кооперації  
Карагандинський економічний університет  
Омський економічний інститут  
Самаркандський інститут сервісу і туризму  
Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара

# **ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ: СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО ТА ЕКОНОМІЧНА ВЗАЄМОДІЯ**

**Збірник наукових праць за результатами  
міжнародної науково-практичної  
інтернет-конференції**



**24–25 березня  
2011 року**

**ПОЛТАВА  
РВВ ПУЕТ  
2011**

## ДЕРЖАВА В СИСТЕМІ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКОМ АКЦІОНЕРНОГО СЕКТОРА

*В. О. Шаповалов, асистент  
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Виходячи із основних положень системного аналізу, розвиток акціонерного сектора представляє собою якісні та кількісні зміни в його структурі, зв'язках та функціонуванні в якості системи.

Для акціонерного сектору як системи характерні як загальносистемні, так специфічні властивості. До загальних властивостей акціонерного сектора можна віднести цілісність, ієрархічність та інтегративність.

Цілісність акціонерного сектору проявляється в тому, що зміни структури, зв'язків та поведінки одного елемента системи здійснюють вплив на інші та змінює систему в цілому.

Ієрархічність акціонерного сектора означає, що він входить до складу систем більш високого рангу – національної економіки.

Інтегративність акціонерного сектора свідчить про наявність властивостей, що відсутні у його компонентів.

Особливими, специфічними рисами акціонерного сектору є наступні:

– його підсистеми мають нечіткі межі: один і той же суб'єкт може одночасно брати участь в різних процесах самоорганізації економіки, може бути елементом самоорганізуючої системи та оточуючого середовища одночасно;

– самоорганізація акціонерного сектора виникає із кооперації не лише економічних суб'єктів більш низького рівня один з одним, але й з економічними інститутами;

– акціонерний сектор є динамічною системою;

– акціонерний сектор – стохастична система, що не піддається точному та детальному прогнозуванню;

– акціонерний сектор може бути як відкритою, так і закритою системою.

Враховуючи те, що за своєю природою акціонерний сектор, як соціально-економічна система, є неоднорідним і складається із певного числа елементів, об'єднаних у значну кількість підсистем, виникає необхідність координації економічних суб'єктів акціонерних відносин.

Це, в свою чергу, підіймає питання щодо ролі і місця держави в цих процесах.

Як показує вітчизняна та світова практика, держава відіграє досить важливу роль у розвитку акціонерного сектора національної економі-

ки. Держава виступає не лише як акціонер, а й виконує регуляторні функції стосовно функціонування акціонерного сектора, зокрема, через встановлення законодавчих норм діяльності акціонерних товариств, контролю за дотриманням добросовісної конкуренції, захисту прав акціонерів.

Проблема державного впливу на розвиток акціонерного сектора є, безумовно, найбільш гострою і фундаментальною саме для країн з перехідною економікою, проте вона не є повністю розв'язаною і у контексті світової практики: корпорації завжди мають значні проблеми внаслідок здійснення неефективного державного регулювання.

Ефективність державного регулювання визначається такими принципами: чіткістю повноважень держави в цілому й окремих органах держави зокрема; незалежністю органів держави від політичного тиску чи незаконного втручання окремих комерційних груп; високою професійною підготовкою працівників органів виконавчої влади з регулювання фондового ринку та іншими.

Державне регулювання розвитком акціонерного сектора – це системний, організаційний, і практичний вплив держави на загальний стан акціонерного сектора, що здійснюється в цілях його упорядкування, збереження й трансформації.

Напрямки державного регулювання розвитку акціонерного сектора визначаються на основі тих функцій, які закладені в основі акціонерного підприємництва. Тому, основними завданнями державної політики в акціонерному секторі є: забезпечення економічної безпеки акціонерного сектора; розвиток і укріплення інститутів, які сприяють стійкості та надійності ринкового розвитку акціонерного сектора та економіки країни в цілому; нормативний-правовий захист учасників акціонерних відносин, загальне адміністративно-правове регулювання акціонерного сектора; формування корпоративної політики, спрямованої на підвищення ефективності функціонування акціонерних товариств; підтримка ринкових механізмів трансформування акціонерного сектора.

## ДИНАМІКА РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ КРИЗИ

*О. С. Білай, здобувач;*

*А. П. Дучинський, аспірант*

*Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара*

Відновлення повноцінної й ефективної роботи банків у сучасних умовах потребує вивчення причин і форм прояву фінансової кризи в банківському секторі України.